

[Ritt Bjerregaard.]

ministeren har lagt frem her i dag, ikke skaffes på kort tid, men netop har været lang tid undervejs, hvad man også understreger i indledningen.

Herudover vil jeg over for hr. Ingolf Knudsen præcisere, at socialdemokratiet gennem forhenværende undervisningsminister Knud Heinesen har taget initiativer til løsning af de fleste af de problemer, der nævnes i helhedsplanen. Lad mig blot nævne folkeskolereformen, gennemførelsen af loven om de erhvervsfaglige forsøgsuddannelser, udarbejdelsen af Højbybetænkningen, udbygningen af de korterevarende uddannelser, gennemførelsen af basisuddannelsesstanken, liberaliseringen af adgangen til de videregående uddannelser, oprettelsen af det centrale uddannelsesråd og ændringen af ministeriets struktur. Socialdemokratiet har på uddannelsesområdet i allerhøjeste grad påbegyndt overvejelser og også ladet disse overvejelser føre frem til konkrete handlinger.

Fru Hanne Reintoft havde især nogle bemærkninger i tilknytning til socialforskningsinstituttets undersøgelse, idet hun brugte disse undersøgelser til at slå helhedsplanen i hovedet med. Det havde unægtelig været mere interessant, hvis fru Hanne Reintoft havde kommenteret nogle af de synspunkter vedrørende de sociale, geografiske og kønsmæssige barrierer, som helhedsplanen taler om, f. eks. det, der siges side 39:

„Ledighed blandt langvarigt uddannede under tilpasningen vil ligesom ledighed i andre grupper have socialt uacceptable konsekvenser. Særligt udsatte grupper — nyuddannede, ældre, kvinder — rammes først af ledigheden.“

Jeg vil tillade mig et citat mere fra side 42 og 43 i samme plan. Der står:

„Et generelt mål for ekspansionen af uddannelsessektoren er at skabe mere lige uddannelsesmuligheder for forskellige befolkningsgrupper — i første række større lighed i fordelingen af uddannelse mellem unge fra forskellige sociale miljøer og mere lige muligheder for den unge og den voksne generation.“

De højere uddannelser er formentlig den del af uddannelsessystemet, der har den mest ulige sociale rekruttering, samtidig med at uddannelserne er så langvarige, at

de ikke reelt betragtes som uddannelsesmuligheder for personer, der er i erhverv, og som har forsørgerpligter.“

Der henvises direkte til samme undersøgelse fra socialforskningsinstituttet, som fru Hanne Reintoft også refererede til.

Jeg er i øvrigt enig med langt de fleste af de betragtninger, som ministeren gjorde gældende over for fru Hanne Reintoft. Desværre er der den samme tendens til overfladiskhed i fru Hanne Reintofts bemærkninger om socialdemokratiets tanker om en ændring af uddannelsesstøtten. Det kvindefjendske opstår jo netop ved, at fru Hanne Reintoft som udgangspunkt har, at det er kvinderne, der bliver hjemme, og det er manden, der bestemmer, om hun skal i erhverv igen.

Jeg vil gerne til slut understrege socialdemokratiets vilje til at diskutere alle de problemer, der er rejst i helhedsplanen, og som ministerens redegørelse tager op, i uddannelsesudvalget og så i øvrigt som en parentetisk bemærkning bede ministeren overveje, hvis hun ønsker en lidt bredere debat, om helhedsplanen da ikke kan formuleres, så den bliver lidt mere tilgængelig.

Träff (FP):

Jeg vil gerne tilslutte mig det, hr. Bendix sagde om, at vi først må have orden på landets økonomi, førend vi kan få orden på de undervisningspolitiske problemer.

Til hr. K. Helveg Petersen vil jeg sige: det lød meget pænt meget af det, men jeg tror, det er lidt vanskeligt med disse visioner om livskvalitet osv. Jeg føler, at vi her er ved at bevæge os ud af undervisningsministerens regie og langt ind i kirkeministerens jungle.

Jeg synes, at meget få af ordførerne kom ind på, at disse uddannelser må have EF-kompetence. Det må være således, at de, der får dem, kan få stillinger i de lande, som vi nu er gået i fællesskab med. De uddannelser, der bliver givet her i landet, må derfor være lige så gode som dem, man kan få andre steder.

Endelig en kommentar til hr. Flygaard, som betragtede forskningen som en hellig ko, ja, endda så hellig, at man næsten ikke kunne klippe hårene på dens hale. Vi vil ikke slå denne ko for panden, men vi vil give den tøjr på, således at vi kan få den til